

Ilmatie Intiaan

Kuten tunnettua, maailman ensimmäinen sosiaalidemokraatti oli Kristoffer Kolumbus, joka ei matkoillaan tiennyt minne oli menossa, eikä perille päästyään minne oli tullut. Ei hän siitä paljon välittänyt, koska laivanrakennus ja matkalaskut menivät valtion piikkiin.

Seuraava merkittävä aatteen mies oli Eduard Bernstein, jonka mielestä ei ollut tärkeää mihin päädyttiin, kunhan mentiin oikeaan suuntaan.

Nyt olemme saaneet maailmanhistoriaan kolmannen mainitsemisen arvoisen demarin, Martti Ahtisaaren, joka onnistui yhdistämään kahden edeltäjänsä aatteet. Kolumbuksen tavoin Ahtisaari lähti etsimään tietä Intiaan, mutta Bernsteinin opeista viisastuneena valitsi sentään oikean suunnan, eli nousi Finnairin Bangkokin-koneeseen.

Ja kas ihmettä! Sieltähän se Intia löytyi, kun Finnair teki sinne ylimääräisen välilaskun mennessä tullen. Tästä lähtien voimme kutsua sikäläisiä ihmisiä intiaaneiksi ja kissoja marakateiksi.

Matkan näkyvimpiä uutisia oli kaksin kappalein: rouva Eeva Ahtisaari on närkästynyt television Ittalypsy-ohjelmalle, ja itse presidentti niille, jotka vaativat tullineuvos Veikko Vennamolles ministerin titteliä.

Näiden hälyuutisten putkahtaminen esille juuri Intiassa saattaa oudoksuttaa aloittelevaa tarkkailijaa. Tarkemmin ajatellen siinä ei kuitenkaan ole mitään ihmeellistä, monestakaan syystä.

Ensinnäkin, presidenttiparilla on sen verran kiireinen matkusteluohjelma, etteivät he yksinkertaisesti ennätä hoitaa kaikkia närkästyksiään kotimaassa. Täällä piipahtaessaan he joutuvat keskittymään kulloinkin päällimmäisinä oleviin riidanaiheisiin, esimerkiksi EU-kokousten istumajärjestykseen. Pitkän aikavälin kysymykset, kuten Ittalypsy ja Vennamo, on pakko hoitaa ulkomailla missä kotimaan muut murheet eivät joka hetki hypi silmille lehdistä ja televisioista.

Toiseksi, mikäpä olisi Ittalypsyn käsittelyyn parempi paikka kuin juuri Intia. Sieltähän lehmä on pyhä eläin, joten on suuri kohteliaisuus isäntiä kohtaan, kun valtiovieras paheksuu nautojen räikeää hyväksikäyttöä, kuten lypsämistä. Aivan samanlaista hienoa diplomatiata osoittaa sekin päätös, että Linnan juhliin jätettiin kutsumatta Lola Odusoga. Hänhän on menestynyt missikisoissa, joita Intiassa vastustetaan jopa polttoitsemurhiin saakka.

Kolmanneksi, on erittäin hyvin ymmärrettävää, että Veikko Vennamon ministeriyshanke alkaa riepoa muuten niin rauhallista presidenttiä nimenomaan Intiassa. Sieltähän näkyy jokaisessa kadunkulmassa, kuinka vaatimattomia tuloksia ovat tuottaneet Vennamon kovasti kuuluttamat iskulauseet, kuten "kyllä kansa tietää" tai "taistelu köyhän puolesta". Moni ei siellä osaa edes lukea, ja vielä useampi on jäänyt köyhäksi.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)